

Продаја парцеле уз сам Дунав у Земуну Спортској академији Кочовић за 300.000 евра отворила је питање да ли се делови обала река у Београду могу продавати приватним инвеститорима који би на њима градили различите објекте имајући у виду Закон о водама и урбанистичке планове.

Док невладине организације и представници опозиције у граду сумњају у исправност целог поступка, из Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу, која је расписала оглас о продаји парцеле у Земуну, на питања Данаса одговарају само да је део обале отуђен на основу решења заменика градоначелника и у складу са информацијама добијеним од Секретаријата за урбанизам.

Према Закону о водама, водно, односно приобално земљиште не може се продавати већ само давати у закуп. Међутим, парцела која је продата Академији Кочовић, као и велики део Земунског кеја до Хотела Југославија води се као грађевинско земљиште, због чега у Иницијативи Не даavimo Београд истичу да је створена могућност да обале река пређу у руке приватника.

- Парцела продата Академији Кочовић обухвата део обале Дунава у Земуну и представља део зоне која служи одбрани града од поплава. Формалним речником говорећи, она би требало да припада категорији приобалног - водног земљишта, чије је отуђење законом забрањено. Упркос томе, подаци из катастра непокретности показују да то није случај и да је читава обала централних делова Београда описана као

грађевинско земљиште, што отвара могућност будуће изградње и продаје њених делова, каже Ксенија Радовановић из Иницијативе Не даavimo Београд. Саговорница Данаса објашњава да НДБ већ два месеца безуспешно покушава да сазна у Катастру од када се и на основу чега приобални делови Београда воде као грађевинско земљиште.

Да се делови обала не би смели продавати сматра и Зоран Алимпић, одборник Демократске странке. Како каже, "невероватно је да је законски могуће да обала Дунава, који је међународна пловна река, буде приватно власништво".

- Приватно земљиште може да буде до насипа, а сам насип и простор од насипа до река требало би да буде јавно земљиште које не може да се продаје. Очито је дошло до законских измена које то омогућавају. То је лоше решење, а нарочито је лоше решење ако се испостави да у сумњивом и коруптивном поступку неки градски функционери или чланови њихових породица постају власници тог земљишта, каже Алимпић, подсећајући тако да је парцела у Земуну продата Академији Кочовић, чији је власник син градског функционера Драгољуба Кочовића, в. д. подсекретара Секретаријата за спорт и омладину. Иначе, Драгољуб Кочовић је раније рекао за Политику да сукоба интереса у овом случају нема, што је потврдила и Агенција за борбу против корупције.

Поред питања да ли је продаја парцеле у складу са Законом о водама поставља се и питање и да ли је у складу са Планом генералне регулације Београда. У овом документу пише да су спортски комплекси уз Саву и Дунав замишљени као подручја са отвореним спортским теренима и спортским садржајима за спортове на води.

На другој страни, оглас који је расписала Дирекција за грађевинско земљиште наводи да се на овом подручју могу градити и затворени спортски објекти и објекти за комерцијалну делатност, попут хотела... Да ли је продаја парцеле Академији Кочовић супротна Плану регулације, односно Закону о водама питања су на која нисмо успели да добијемо одговор у Дирекцији за грађевинско земљиште.

Одговор на иста питања нисмо добили ни од заменика градоначелника Андреје Младеновића, који је потписао решење на основу кога је Дирекција дала оглас, као ни од Београдвода. Уместо одговора, из Дирекције нам је прослеђена информација да је та установа расписала оглас на основу "решења заменика градоначелника, а којим се Дирекцији одобрава да приступи отуђењу земљишта, и у складу са Информацијом о локацији коју је издао Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове".

Планом Генералне регулације предвиђа се да значајан део Земунског кеја буде искоришћен за спортске комплексе. По речима Ксеније Радовановић, то значи да су у будућности могуће нове продаје обала.

- Под маском уређивања простора за рекреацију грађана/ки, овакве парцеле се продају приватним власницима под пуном свешћу да тиме престаје контрола Града над коришћењем ових простора, односно да не постоје механизми који би гарантовали да ће спортски објекти изграђени на земљишту у бившем јавном власништву бити доступни свим грађанима и то у физичком, али и финансијском смислу, каже Радовановић.

Дирекција за грађевинско земљиште расписала је оглас о продаји парцеле у Земуну од 600 метара квадратних, а највећу цену понудила је Академија Кочовић - 300.000 евра. На оглас се јавило пет понуђача, а од правних лица која су учествовала у лицитацији за земљиште са спортском наменом једино се Академија Кочовић бави спортом.

Поповић: Све по закону

У изјави за Инсајдер директор Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Бранислав Поповић казао је: "Ко год да купи по највећој цени је добродошао. Услов је наравно да нема сукоба интереса у смислу да је члан или председник Комисије", додајући да је све урађено по закону а на основу важећих одлука градске управе.

Парцела онеме ко "дебело плати"

Председник удружења пилота, летача и техничара "Пегази" Александар Стојановић упутио је предлог Секретаријату за имовинске послове да се његовом удружењу додели парцела у Земуну на коришћење или кроз јавно-приватно партнерство тако да град остане њен власник. Из Секретаријата је добио одговор у фебруару у коме се каже да је градоначелник Београда у новембру 2016. године донео решење којим се приступа отуђењу јавног грађевинског земљишта. Стојановић за Данас каже да се претходно обраћао разним градским институцијама са идејом да његово удружење добије ову парцелу, на којој некада била хидро-база, са жељом да сачува сећање на објекат важан

за историју српског ваздухопловства. Одговор који је међутим добио био је "да је парцела резервисана за некога ко ће дебело да плати".

(Данас)